

ΑΓΓΛ ΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ Ο. JACOBS

Ο ΣΩΣΙΑΣ ΤΟΥ ΝΥΚΤΟΦΥΛΑΚΟΣ ΤΖΙΜ



ΑΧΑ ξέρετε ποιά είναι η μεγαλύτερη συμφορά, που μπορεί να πάθει ένας άνθρωπος ; Μη σπάτε άδικα το κεφάλι σας, γιατί δεν θα κατορθώσετε να μου δώσετε μιá λεισιτική απάντησι... Στο έρωτημα αυτό μονάχα εγώ, ο Τζίμ, νυκτοφύλακας στο μικρό λιμάνι της Ντιξμούθ, μπορώ να δώσω μιá απόκρισι !... "Ε, λοιπόν, μάθετε από μένα ότι η μεγαλύτερη συμφορά που μπορεί να βηί έναν άνθρωπο, είναι να έχη ένα σωσία του !"

Μάλιστα, κύριοι ! Ξέρετε τί θα πηί να υπάσχη ένας άνθρωπος, που να σάς κοιμάξη κατακλητικά, τόσο πολύ, ώστε ο κόσμος να νομίζη πως είσαι συ, και ο άνθρωπος αυτός να είναι έλευθερός να σ' άποδείξη ότι ο δράστης αυτής της παραφροσύνης ή της παλινδρομίας ήταν ένας άλλος και όχι συ... Γιá να μη φαντασθήτε όμως ότι σάς λέω τώρα λόγια του αέρα, θα σάς αναφέρω ένα πραγματικό περιστατικό, θα σάς εξιστορήσω τί συνέβη κάποτε σε μένα μ' ένα σωσία μου... Πέρασαν από τότε πολλά χρόνια, μιá κάθε φορά που ξαναθυμάμαι αυτή την περιπέτεια, νοιάθω ένα ρίγος στη ραχοκοιλιά..."

"Ενα βράδυ λοιπόν, ένω έβανα τόν ταχυκό μου περίπατο στο λιμάνι —σας είπα, μου φαίνεται, ότι είμαι νυκτοφύλακας—είδα κάποιον άγνωστο, ο οποίος περπατούσε σχεδόν δίπλα μου και με κτύπησε με μεγάλη αναιδεια και περιέργεια. Στην άσχη τη φορά του έμοιαζε ένα βλεμματικό τμηματικό. Ύστερα ένα άλλο, έρενητικό αυτή τη φορά... Καί η τρίτη ματιά μου ήταν τόσο άπειλητική, ώστε...φοβήθηκα κι' εγώ ο ίδιος !

Όστόσο, ο άγνωστος δεν έδειξε την παραμικρή συγκίνηση ! Άρχισα να σκεπτόμαι τί έπρεπε να κάνω, όταν ξαφνικά είδα τόν ένοχλητικό εκείνο τύπο να με πλησιάζη, χαμογελώντας, να άκουμπά το χέρι του στον ώμο μου και να μου λέη :

"Έμωχα τσόν καιρό να σέ βρω και ο καλός Θεός σ' έφερε επιτέλους στο δρόμο μου ! Δεν φαντάζεσαι πόσο είμαι ευχαριστημένος γι' αυτή την συνάντησι ! Ύπερβολικά ευχαριστημένος ! Έξαιρετικά ευχαριστημένος !"

Και γιά να μου άποδείξη πόσο ήταν ευχαριστημένος, μου μύτισε τις πλάτες στις ρομφές !

Τá βλεμματά μου έγιναν πολύ άπειλητικά. Βλέποντας όμως πως δεν θα μπορούσα να τρομοκρατήσω τόν άγνωστο με τούς χειρωνακούς τών ματιών μου, άποφάσισα ν' αλλάξω τακτική. Καί ρώτησα με ύφος ύπερτατικό, ειρωνικό :

"Πότε είχα την τιμή να σάς γνωρίσω, κύριέ μου, χωρίς να το θυμάμαι ; Ποιά σχέση έχω εγώ με σάς ; Και γιατί φράζετε τόσο καιρό να με ρωτήη ; Οι τιμοί άνθρωποι, όπως έ-γώ, κυκλοφορούν φανερά στους δρόμους και όποιος θέλει να τούς δη δεν έχει ανάγκη να κωπίση γιά να τούς βρηί..."

"Θά σού εξηγήσω άμέσως ! μου άποκρίθηκε ο παράξενος εκείνος άνθρωπος. Είμαι ήθοποιός και στο νέο έργο που θα παίξουμε στο θέατρο θα κάνω το ρόλο ενός ναυτικού, ενός θαλασσόλυκου. Άπό καιρό τώρα ήτρω να βρω έναν ώραιο τύπο ναυτικού, γιά να τού άντιγράφο το πρόσωπο. Καί αυτόν τόν τύπο τόν βρήκα επιτέλους ! Είσαι έσύ !"

Δεν ντρεπόμαι να ομολογήσω ότι τα λόγια αυτά με ζοιάζεψαν. Πιρίν μ' αναγκάσαν τα γεμάματα να γίνω νυκτοφύλακας, ήμουν κάποτε κι' εγώ θαλασσόλυκος—και άσχετά ώραίος θαλασσόλυκος... Μά, πού είναι τα χρόνια εκείνα !..."

—Κατάλαβε τώρα τί ζητώ από σένα !... έξακολούθησε ο ήθοποιός. Θέλω να μου δώσεις μερικά παλιά ρούχα σου — θά σου τá πληρώσω, έννοείται, και μ'ε το παραπάνω — και, συγχρόνως, να μ'ε επιτρέψη να μεταμορφωθώ...σε σένα, να μ'ε δανείσης, δηλαδή, γιά λίγες βραδείες, το πρόσωπό σου... "Α ! είμαι βέβαιος πως μιá τέτοια εμφάνισι σου στη σκηνή θα κάνει έντυτωση, γιατί θά δώσω έναν τέλειο τύπο ναυτικού... Δεν θά μπις σε κανένα ζώο και θά πάρης και είκοσι λίρες ή-υοιά ή !... Δέξουσι !"

Είκοσι λίρες ! Δεν είναι ένα πρόβατο που το βρίζεις κάθε μέρα στους δρόμους ! Δέχτηκα λοιπόν την πρότασι του ήθοποιού χωρίς τόν παραμικρό διαταγώ. ΈΞέ άλλου, τί είχα να χάσω ; Τά παλιά μου τá ρούχα ; Μά αυτά θά τά πετούσα ή θά τά χάριζα σ'ένα ζητιάνο. Ένω με τίς είκοσι λίρες ή γυναίκα μου θα μπορούσε ν' αγοράση ένα σωρό πράγματα, απαραίτητα στο σπίτι..."

Κι' έτσι, το άλλο βράδυ, στις 9, περίμενα τόν ήθοποιό έξω από την πόρτα του λιμεναρχείου, όπως είχα συμφωνήσει, κρατώντας ένα σακίο με τά παλιά ρούχα μου. Ο θεατρίνος ήταν τακτικός στο ραντεβού. Μπήκαμε στο θέλαμο τών γραφείων. Ο ήθοποιός γύδθηκε, φόρεσε τά

ρούχα μου, κατόπι άνοιξε μιá μικρή βαλίτσα, που τήν είχε φέρει μαζί του, γεμάτη περιδέρ, μισοστάσια, βαρές, κόλλες και ψαλίδια, μ' έβαλε να καθίσω αντίκρυ του, κάτω από ένα ήλεκτρικό, άρχισα να σκαλίζη τά συνεργά του — και ύστερα από ένα τέταρτο της ώρας είχα μπροστά μου έναν δεύτερο εαυτό μου !..."

"Έμεινα μ' άνοιχτό το στόμα από την κατάπληξη. —Μπράβο ομοιότης ! φώναξα. Δεν μπορώ πειά να καταλάβω αν εγώ είσαι συ ή αν έσυ είσαι εγώ !..."

"Γιά να βεβαιωθώμε ότι η ομοιότης είναι μεγάλη, πρέπει να γελαστούν και οι δύο, μ' άποκρίθηκε ο θεατρίνος. "Έχω μιá ιδέα... Ξέρεις χαμιά ταβέρνα, στην οποία να είσαι πολύ γνωστός ;

"—Σ' όλες τις ταβέρνες είμαι γνωστός ! είπα με δικαιολογημένη ύπερηφάνεια.

"Άφού είναι έτσι, πάμε σε όποια ταβέρνα προτιμάς εσύ... Πήγαμε στην ταβέρνα του φίλου μου τού Χουζέλυ. Ο ήθοποιός προχώρησε πρώτος στον πάγκο και παράγγειλε ένα ούισκι. "Όπου να γυρίση ο ταβερνιάρης να πάγη το μπουγάλι από τó άφρι, ο θεατρίνος κρέφτηκε πίσω από έναν στύλο και μ'ε έδωσε νόημα να πλησιάσω. Προχώρησα και πήρα τó ποτήρι, που μ'ε έδωσε ο Χουζέλυ. Τήν ίδια ώμας στιγμή παρουσιάστηκε και ο ήθοποιός και είτε θυμωμένος στον ταβερνιάρη :

"Γιατί έδωσες σ' άλλον τó ούισκι που παράγγειλα εγώ ; —Ο καϊμένος ο Χουζέλυ άπόμεινε άφαντος. Κιττάς πότε έμένα και πότε τόν ήθοποιό, άνοιγοκλείνοντας τά μάτια του, μη μπορώντας να καταλάβη πως ένας άνθρωπος χωρίστηκε στα δύο !... "Ο θεατρίνος με τράβηξε από τó χέρι και βγήκαμε από την ταβέρνα, ομοιωμένοι στα γέλια, άφροντας τόν Χουζέλυ έμβρόντητο..."

—Δεν τó έλιπα να τά καταφέρω τόσο καλά ! μου είπε ο ήθοποιός, όταν βρεθήκαμε στο δρόμο. Είμαι πολύ ευχαριστημένος από τόν εαυτό μου... Πάρε τώρα και τις είκοσι λίρες, που σου ήτοσχερήκα. Δεν μ'ε λές όμως, αν τύχη και σέ ξαναχρησιώσω, που μπορώ να σέ βρω ; Δεν μ'ε δίνεις τη διευθίνσι σου ;

Τού έδωσα τη διευθίνσι μου. Καί ο ήθοποιός μ' άποχαρήθηκε κι' έφυγε, αφού μ'ε ήτοσχεθήκε πως θα μ'ε στείλη ετοιμηά να πάω στο θέατρο, όταν θα παίξεται τó έργο, στο όποιο θά εμφανίζοταν και ή...άρεντιά μου !..."

Είχε περάσει μιá ώρα περίπου από τότε που χωρίστηκαμε.

Ένω έβανα βόλτες στην προκυμαία, χαϊδρώντας με τó χέρι στην τάση της είκοσι λίρας, ξαφνικά είδα και πάλι μπροστά μου τόν ήθοποιό. Μόλις και μετά βίας στεκόταν όρθιος στα πόδια του, από τά γέλια, που τόν τράνταζαν δολόκληρο..."

"Τί έπαθες ; τόν ρώτησα, χαμογελώντας κι' εγώ, χωρίς να τó θέλω.

"—Συνέβη κάτι, μ'ε άποκρίθηκε, που όταν σου τó πω, θα λιποθυμήση στα γέλια... "Όταν έφυγα από δω, έβρεξες που πήγα ;

"—Πώς θέλεις να ξέρω ;... —Στό σπίτι σου !

"—Στό σπίτι μου ; Τί δουλειά είχες εκεί ;

"—Θά σου εξηγήσω άμέσως... "Ήθελα να έξακριβώσω καλύτερα αν ή μεταμόρφωσίς μου είναι τόσο επιτυχημένη, ώστε θα μπορούσε να γελαστή κι' αυτή άκόμα ή γυναίκα μου !..."

Τό άμα μ'ε ανέβησε στο κεφάλι.

"—Και τί τόλμησες να κάνης ;... φώναξα, κατακόκκινος από τó θυμό. —Μη βιάζεσαι, και θά μ'ε πηίς τη συνέγεια... Μόλις χτύπησε την πόρτα, πρόβαλε σ' ένα χαγιάτι μιá γυναίκα και ρώτησε πως είναι.

"—Εγώ, περιστερά μου ! άποκρίθηκα. "Εγώ, ο αγαπητός σου ο γερο-θαλασσόλυκος ! Δεν μπορώ να κάνω ούτε στιγμή μακριά σου... "Ήθα β' σου δώσω ένα φιλάκι στα πεταγά και να φύγω άμέσως !... Μη μ'ε άρνηθής, χωσίη μου, αυτή τη χάρι !..."

"—Βάλε τώρα με τó νου σου τί φόβος μ' έπασσε, όταν άκουσα την γυναίκα που ήταν σ'όλο χαγιάτι να μ'ε λέη :

"—Εσύ είσαι, Τζίμ, μεθυστικός ! Παραλημένο ; "Έχουμε, λοιπόν, και τέτοια τώρα ; Θέλεις να σου δώσω ένα φιλάκι !... Θα τó πω της γυναίκας σου να σε σπάση στο ζύλο, σάτρευε !..."

"—Συγχρόνως και μιá άλλη γρηά, που βγήκε στο χαγιάτι, άρχισε να με βρίζη..."

"Κιττάς καλύτερα τόν αριθμό της πόρτας και είδα ότι έβανα λάθος, μέσα στο σκοτάδι, και χτύπησα στο διπλανό σπίτι !... Καί τó πιο νόστιμο έβρεξες που είναι ; Άπ' τις φωνές της γειτόνισσας βγήκε στο παράθυρο και ή διχη σου γυναίκα... Την κατάλαβα από τά λόγια που μ'ε έλε :

"—Α ! έτσι, Τζίμ ; Κουνηγές τώρα και τις γειτόνισσες ; "Ελα κά-νο, κακοίση μου, και θά σου δείξω εγώ !..."

"—Όλη ή γειτονιά, άδελφέ μου, σημάθηκε στο πόδι... "Έμωχα τότε



"Έφυγα από 'κει και ήρθα να σε βρώ..."

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

[Ειδήσεις, πληροφορίες, κεντρικολία]



δία κι' όλα ... Η χαριτωμένη βεντέτα Πέγγυ Τζώος είναι πολύ δύσκολη στην ελκυστική συζήτου. Έχει δηλαδή ένα ιδανικό ανδρικής καλλονής, που δύσκολα θα το συναντήσει σ' έναν άνδρα μόνο.

—Ο ιδεώδης για μένα άνδρας, είπε η Πέγγυ, πρέπει νάχει τα μάτια του Μπάρμαν Άερν, τη μύτη του Τζών Μπάρρμπο, τα μαλλιά του Ντίβ Πόγουελ, τα μαγονάκια του Κλάρκ Γκρέμπλ, το στόμα του Ρίτσαρντ Άσλεν και το ηρώδιό του Τζών Μπόες ...

Ένας φωτογράφος, για να εικονογραφήσει την Πέγγυ, συνεδράσε σε μιά εικόνα όλα τα άνωτέρω χαρακτηριστικά. Και ξέρετε τι έβγαξε ; Ρώσε ένα τρέας, ένα σίγαμα ...

Η μόδα να βγαίνουν ή διάφορες στάθ του κινηματογράφου και να γυρίζουν σιά σαλόνια με πιστόλιες, έπέρασε. Τώρα τις πιστόλιες τις φορούν στά σπόρ και...στο χορ... φρεσκά.

Στο Χόλλυγουντ γλεντούν γερά... Μ' όλη την κρίση, κάθε βράδυ δίνονται έξι δεξιώσεις και χοροί επί χορών.

Οι διάφοροι δέ αστέρες πηγαίνουν στους χορούς αυτούς φορώντας το λουστράκι του ούλου, ιστορικού ή φανταστικού, που τους πηγαίνει καλύτερα. Η Μάρλεν Ντήτριχ, επί παραδείγματι, έμφανίζεται ντυμένη σάν Αικατερίνη της Ρωσίας, ή Νόρμα Σπέρν ως Μαρία Άντουανέττα, ή Μαίη Γε' λου' ως Λαίδη Λου', κλπ.

Σωστό καρναβάλι, ή' άλλα λόγια ...

Ο κινηματογράφος προσελκύει κάθε κορυφή. Έκτος των βασιλεύσων καλλονής, που ελκίζονται κάθε χρόνο στις διάφορες χώρες και που καταλήγουν τέλος στον κινηματογράφο, ε' προην και νύν πρωτοπαγκόσμιος του κόσμου Ζώος Καστανιέ και ο Πρίμο Κασνέρα παίζουν τώρα σε διάφορα φιλμ. Τελευταίως προσετέθη στους κινηματογραφικούς αστέρας και ο πρωταθλητής του κόσμου στο κολλυβικι, ο Γάλλος Ζάκ Καρλονιέ.

Κι' έχει ο Θεός ...

Ο Πρίμο Κασνέρα, ο γίγας πρωτοπαγκόσμιος, είχε συμφωνήσει να παίξει στο φιλμ «Ο παγκόσμιος και ή Κριτα τους αντί 15.000 δολλαρίων. Όταν είδεν όμως ότι σύμφωνα με το σενάριο έπρεπε να ήττηθή στην πυγμαχία της ταινίας, έβαλε τις φωνές :

—Συμφώνησα 15.000 δολλάρια, είπε, για να παίξω κι' όχι για να νικηθώ. Αν πρόκειται να νικηθώ, θέλω και 25.000 δολλάρια άποζημίωση για ψυχική οδύνη. Άλλιώς δεν παίξω...

Και τούδωσαν άλλες 25.000 δολλάρια.

Όχι παίζουμε...

Η Τζίν Χάρλσον...ατήγησε ...

Έπαυσε από την κινηματογραφική έταιρεία που έργαζόταν 15.000 δολλάρια την έδομάδα και ζήτησε τελευταία αύξηση. Η έταιρεία όμως άνήγησε να της την δώσει και ή Τζίν δεν παίζει.

Καρρίταια γυναίκα δηλαδή. Καρρίταια αστέριον. Θύελλες και καταγίγδες ...

άπο 'κει κι' έτρεξα να σέ βρω, για να γελώσης και σύ ... Τι άστεια περιπέτεια ...

Νά γελώσι κι' έγώ ; Μα έγώ έτρεπα διόκληρος άπό το θυμό μου ... —Τι μου έκανε, αναθεματισμένε ! φωνάζα. Μ' έκανε γελώσι από την γειτονιά ... Ο άνδρας της γειτονίαςσας θά με σπάζη στο ξύλο ! Πρέπει να παρονομαστούμε μπροστά τους και να τους εξηγήησις τί συνέβη, για να βεβαιωθούν ότι εσύ...ο σάτυρος, ο παραλιάνης—δεν είμαι έγώ !

Ένα άμαξιέ περνούσε τη στιγμή εκείνη άπό την προσωμία. Ο θεατρίνος φάνηκε πρόθυμος να υπακούση στη δικαία και λογική άίτησί μου. Μ' έδωλε να άνεβώ πρώτος στο άμαξι... Μόλις όμως μπηκα μέσα, ζαλισμένος άπό την ταραχή μου, ο ήθοσιός έκλεισε την πόρτα άπ' έξω—του διαβόλου το γέννημα—έδωσε στον άμαξά τη διεύθυνση του σπιτιού μου και τού ελτε :

—Τράβα γρήγορα ! Όσο πιο γρήγορα μπορείς ...

Ότε έγώ δέν έβρα πάς βρήρκα μπρος στο σπίτι μου—άπως δέν έβρα πάς βρήκα ζωντανός άπό τα χέρια του συζύγου της γειτονίαςσας και της γυναίκας μου... Και μονάχα την έπομηνε το μεσημέρι παρουσιάστηκε ο ήθοσιός, για να δώσει τις άπαράχητες εξηγήσεις και ν' άποδειχθή ή άδωότης μου... Στο μεταξύ όμως πέρασα άφες, που δέν θά τις εύχόμουν ούτε...και σ' αυτόν τον αναθεματισμένο το θεατρίνο !

O. JACOBS



Η Μάρλεν Ντήτριχ (Σκίτσο Παρισίου περιόδικου)

Αντιστοιχημένη Μαίη Γουέστ ! Είναι πηγαμένη τελευταίως στη δουλειά. Δεν αδειάζει ούτε να φάει, δεν βγαίνει καθόλου άπό το σπίτιν. Τόσο είναι άπασχολημένη, ώστε δέν βρήκε καιρό να παροστή στους γάμους της άδελφής της Μπέβεργλ με τον Βλαδιμηρ Μπάρζωφ ...

Άξιολύπητη !... Άλλά... σκουπίστε τά δάκρυά σας... Πάιραιν 3. 200.000 φράγκα για κάθε φιλμ που γυρίζη και το ποσόν αυτό είναι άρκετό για να την παρηγορήση...α' αυτήν και τους...θαυμαστάς της.

Ο γνωστός μας Τζαίμς Κούγκαν, που σπουδάζει στο Πανεπιστήμιον της Σάντα Κλάρα, δέν λημονεί τις δόξες του κινηματογράφου. Και τις διακοπές τών εορτών τις πέρασε κρυφώντας μικρά φιλμ στο Μαϊάμι.

Το ζήτημα της ήμερας στο Χόλλυγουντ : Στις δεξιώσεις που δίνει στο σπίτι της ή Κάρολ Λόμπαρντ δέν λείπουν ποτε ο Μπιγκ Γκρόσμαν κι' ο Τζώος Ράφτ. Την έχουν πολιτογράση στανύ κι' α' διού. Ποιον άπο τους δύο θά προτιμήση άραγε για σπιδιό ; 'Ιδού το ζήτημα, ίδού ή άπορία ! Πολλοί στο Χόλλυγουντ βάζουν και στοιχήματα σχετικώς.

Πού ζούμε !...

Ο ήθοσιός της οδύνης Ζέτσο Μιζό δέν άρκείται στη δόξα του κινηματογράφου. Άρχισε να κίνει και έμποριο καφέ.

Καλά κέρδη, λοιπόν !...

Η άναγνώρισις τών Σοβιέτ άπό την Άμερική και ή σύμφωνις τών Ρωσοαμερικανικών σχέσεων κατά τι ένδιαφέρει άραγε τους αστέρας του Χόλλυγουντ ; Άντιο δέν είναι διπλωμάται.

Κι' όμως παρηγορούν τον Χόλλυγουντ για την άποκατάστασι τών σχέσεων τών δύο χωρών. Και ο λόγος είναι ότι μετά την Ρωσοαμερικανική προσέγγισι στά σπιντιό της Παραμούντ προσφέρται πλέον άφθονο Ρωσοσικό χαβιάρι.

Ζήτημα δηλαδή στανύ...

Η Γκρέτα Γράμκο, για να γλιτώση άπό τους πολυαριθμούς θαυμαστάς της, έγκατέλειπε την πολιτείαν ήλλα, στην όποια κατοικούσε ως τώρα, κι' έκάθισε σ' ένα άπόμειρο μικρό σπιτάκι. Έτσι είναι. Περιφρονεί κανείς και δόξα και θαυμαστάς, όταν τήχη μπόλικα και τά δού...

Η Άγγλική κινηματογραφική έταιρεία έκαμνω διάδωρα στην κυβέρνησι να επιτρέψη στά μικρά παιδιά να παίζουν στον κινηματογράφο. Γιατί έπάρχει στην Άγγλία νόμος, που το άπαγορεύει αυτό άσθητός.

Η έπερβολική τοιχοζωνιά κατατάει...σπατάλη ! Η Τζέιν Κρόφορντ το παραμυθικό να δελν να φρονιση, πηγαίνει στην Νέα Υόρκη. Βρίσκει βέβαια κανείς τά πάντα στο Χόλλυγουντ, αλλά κάπως άκρυώτερα. Και για να κερδίση αυτή τη διαφορά, ή Τζέιν έλαχειρε το μεγάλο αυτό ταξείδι, ζορτώντας τά διπλάσια.

Τι μούρλια !...

Η Νόρμα Τάλματς είναι μανιώδης συλλέκτρια έργων και άντικειμένων τέχνης. Έχει ήδη μιά περίφημη συλλογή εξ' αυτών, άρκετή αξίας.

Η Κλάρα Μπόου δέν στεριώνει ποτε σ' ένα σπίτι. Άλλάζει κάθε τόσο κατοικία. Πρό ολίγων ήμερών πάλο έγκατεστάθη στο πολυτελές μέγαρο του Μπέβεργλ Νιλς, που κατοικούσε πρώτα ή Μάρλεν Ντήτριχ.

Η Γκράτσινα ντέλ Ριό κάνει άπίστις στον κινηματογράφο. Παίζει τώρα στο Παρισινό Μοντέν Ρουζ', που μετεβλήθη τελευταίως άπο καταφέ σε θέατρο. Παίζει στη χαριτωμένη όπερέττα «Η Βικτώρια και ο Ούναρος της», χορεύει θαυμάσια, μοιάζει μειδωμάτα και έπαδεικνύει τις τοκαλέττες της στο κοινό, που τρέχει να θαυμάση την Γκράτσινα όχι κεία στο πανι, αλλά με άσπρα και δούτα...

Μετά τά Μίνω-Μάινος, τά σκιολά και τά διάφορα ζώα, άνεβαίνουν στον κινηματογράφο τώρα και τά άνδρσκιέλλα. Έγγραφήθηκε τελευταίως στο Χόλλυγουντ το φιλμ «Σουζάνα», στο όποιον είχε παίξει άλλοτε ή Λίλιαν Χάρβεϊ, παίγνιμο όμως τώρα εξ' ολοκλήρου άπο άνδρσκιέλλα. Στο γύρισμα παρόστειαν οι ένδοξότεροι αστέρες του κινηματογράφου, ο Τσαρλι Τσαπλίν, ή Μάρλεν Ντήτριχ, ή Μαίρη Πίκφορντ, ο Τζών Μπάρρμπορ και άλλοι.

Ο θίασος άνδρσκιέλων περιλαμβάνει 800 κομμάτες και 24 σκηναί, παίζεται δε άπό 24 άτομα, άπο την διεύθυνση του Ποντρέζκα.

Ο Τσαρλι Τσαπλίν έμεινε κατενθουσιασμένος με το παίξιμό τους και έγραψε στον διεύθυντή του θίασου άνδρσκιέλων Ποντρέζκα : «Είτε χαριστέμνοι οι ήθοσις σας και μεταβίβου πιστότητα και ελκρικνίσματα το πνεύμα τών χαρακτήρων ποσ περισταύων...